

счита го обаче като единъ священъ обрядъ съобщающъ благодатъ искренно кающемуся. Въ това отношение, тя приближава до въсточнѣтъ църквѣ; истинна е, че тя не е положила особенъ иѣкой законъ за тайнѣтъ исповѣдь, нито ся види да ѹь счита необходимъ за оныя които ся впаднѣли въ тежки грѣхове, а това произведе и мысльтъ че англиканската църква ѹь е уничтожила.

Що ся касае до външнѣтъ дѣла на покаяніето, тя гы приема, по начало, а е съхранила, въ своя календарь, и великий постъ и дните на Покаяніето, които тя называва, както и римската, Четыри